

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0042

Genomförande av artikel 43 i direktivet om asylförfaranden

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av artikel 43 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (2020/2047(INI))

(2021/C 465/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs av FN:s generalförsamling 1948, och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av konventionen av 1951 om flyktingars status och det tillhörande protokollet av 1967, och särskilt rätten till "non-refoulement",
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), särskilt artiklarna 1, 3, 4, 6, 7, 18, 19, 20 och 47,
- med beaktande av den globala pakten för säker, ordnad och reguljär migration, som antogs av FN:s generalförsamling den 19 december 2018,
- med beaktande av artikel 78 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ⁽¹⁾ (direktiv om asylförfaranden),
- med beaktande av relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol (domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (direktivet om mottagningsvillkor) ⁽²⁾,
- med beaktande av den preliminära överenskommelsen mellan parlamentet och rådet av den 14 juni 2018 om det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 april 2020 *Covid-19: Vägledning om genomförandet av relevanta EU-bestämmelser på området asyl- och återvändandeförfaranden samt om vidarebosättning* (C(2020)2516),

⁽¹⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av Europaparlamentets utredningstjänsts europeiska genomförandebedömning från november 2020 om asylförfaranden vid gränsen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av studien från Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) från september 2020 *Border Procedures for Asylum Applications in EU+ Countries* och Easo-publikationen från 2019 med titeln *Guidance on asylum procedure: operational standards and indicators*,
- med beaktande av rapporten om grundläggande rättigheter 2020 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA),
- med beaktande av FRA:s yttrande 3/2019 av den 4 mars 2019 *Update of the 2016 Opinion of the European Union Agency for Fundamental Rights on fundamental rights in the "hotspots" set up in Greece and Italy*,
- med beaktande av FRA:s rapport av den 8 december 2020 med titeln *Migration: Fundamental Rights Challenges at Land Borders*,
- med beaktande av de rekommenderade principerna och riktlinjerna avseende mänskliga rättigheter och människohandel från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter vid internationella gränser,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet från 2016 om bättre lagstiftning mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen,
- med beaktande av sin resolution av den 30 maj 2018 om tolkningen och genomförandet av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor av den 22 maj 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A9-0005/2021), och av följande skäl:

A. Syftet med denna resolution är att förse medlagstiftarna med evidensbaserad information om den nuvarande tillämpningen av gränsförfaranden genom att bedöma hur medlemsstaterna genomför artikel 43 i direktivet om asylförfaranden och de därmed sammanhängande bestämmelserna. Syftet med denna resolution är inte att ersätta vare sig kommissionens försenade fullständiga rapport om genomförandet av direktivet om asylförfaranden eller lagstiftningsförhandlingarna om det nya ändrade förslaget till förordning om asylförfaranden.

B. Disaggregerade och jämförbara data som rör genomförandet av artikel 43 i direktivet om asylförfaranden samlas ofta inte in eller är inte offentligt tillgängliga. De ekonomiska kostnaderna för gränsförfaranden finns inte tillgängliga. Frihetsberövande kan medföra betydande mänskliga kostnader för enskilda personer, särskilt om försvarsanläggningarna vid gränsen är otillräckliga eller om rättssäkerhetsgarantierna inte tillämpas eller tillämpas bristfälligt.

C. Direktivet innehåller inte någon tydlig definition av gränsförfaranden och specificerar inte målen med dem. Artikel 43.1 i direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjlighet att välja att använda gränsförfaranden. 14 medlemsstater har ett gränsförfarande, och bland dem har tre av de medlemsstater som omfattas av utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå använt skäl som går utöver direktivet om asylförfaranden. Medlemsstaterna kan föreskriva förfaranden för tillåtlighet och/eller prövning i sak vid gränsen eller i en transitzon under väl definierade omständigheter. Majoriteten av medlemsstaterna bedömer också om Dublinförfarandet är tillämpligt vid gränsen eller i transitzoner. Gränsförfaranden utgör bara en liten andel av de beslutande myndigheternas totala ärenden med undantag för Grekland, där över 50 procent av ansökningarna hanteras genom ett påskyndat förfarande som inrättats efter uttalandet från EU och Turkiet.

⁽⁵⁾ van Ballegooij, W. & Eisele, K., *Asylum procedures at the border, European Implementation Assessment*, Europaparlamentets utredningstjänst, 2020.

⁽⁶⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 86.

Onsdagen den 10 februari 2021

- D. I artikel 43 i direktivet om asylföranden anges inte uttryckligen vid vilka gränser medlemsstaterna får använda gränsföranden. Enligt utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå bör begreppet "gräns" i ovannämnda artikel förstås som EU:s yttre gränser. Två medlemsstater tillämpar också gränsföranden vid de inre gränserna och kvarhåller sökande i polisiära anläggningar.
- E. Vissa medlemsstater kvarhåller asylsökande i gränsföranden utan någon rättslig grund enligt nationell rätt. Förutom otillräckliga garantier för sökande kan detta också leda till att parlamentsledamöterna förvägras sin besöksrätt.
- F. Förvar i gränsföranden omfattas av samma regler som förvar av sökande någon annanstans på en medlemsstats territorium. I direktivet om mottagningsvillkor föreskrivs att sökande får tas i förvar endast som en sista utväg sedan alla icke-frihetsberövande alternativa åtgärder till förvar vederbörligen prövats, och att förvar måste bygga på principerna om nödvändighet och proportionalitet. Om beslut om förvar fattas av en förvaltningsmyndighet måste medlemsstaterna ombesörja att en snabb rättslig prövning av förvarsbeslutets laglighet utförs ex officio och/eller på begäran av den sökande. När det gäller underåriga måste medlemsstaterna också, inom ramen för den nuvarande rättsliga ramen, göra allt de kan för att de ska kunna friges från förvar och placeras i en bostad som är lämplig för underåriga.
- G. Trots den betydande ökningen av påstådda kränkningar av de grundläggande rättigheterna vid EU:s yttre gränser finns det ingen skyldighet för medlemsstaterna att inrätta en oberoende övervakningsmekanism som säkerställer skyddet av de grundläggande rättigheterna vid de yttre gränserna.
- H. Inom ramen för gränsföranden bör tredjelandmedborgare eller statslösa tillhandahållas tydlig information och adekvat stöd, däribland rättsligt bistånd och tolkningsinsatser, framför allt när det gäller möjligheten att lämna in ansökan om internationellt skydd.
- I. I utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå framgick att de förfarandegarantier som föreskrivs i direktivet om asylföranden, särskilt rätten till information, rättsligt bistånd och tolkning, inte eller endast restriktivt tillämpas i praktiken av de medlemsstater som undersöks i bedömningen.
- J. Utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå avslöjar flera fall av bristande efterlevnad av asylförandedirektivet. Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden endast mot två medlemsstater.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet noterar att kommissionen har genomfört samråd med berörda parter samt utbyten med parlamentet och medlemsstaterna inför den nya migrations- och asylopakten. Parlamentet betonar dock att kommissionen, trots sin rättsliga rapporteringskyldighet och de krav som följer av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, aldrig har lagt fram någon genomföranderapport om direktivet om asylföranden, och att den under 2016 och 2020 lade fram förslag till en förordning om asylföranden utan någon konsekvensbedömning. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram denna rapport, som har varit försenad sedan 2017.
2. Europaparlamentet upprepar vikten av att ett konsekvent beslutsfattande vägleds av ett evidensbaserat förhållnings-sätt.
3. Europaparlamentet noterar att övervakningsuppgifter och statistiska uppgifter är viktiga för att säkerställa efterlevnaden av EU-rätten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla in statistik om i) antalet ansökningar som behandlas i gränsföranden och den kategori av sökande som berörs, ii) de typer av skäl som åberopas för att tillämpa gränsförandet och deras frekvens, iii) resultaten av gränsföranden, både i första instans och i överklaganden, och iv) antalet personer och kategorier av personer som inte slussas in i gränsförandet.

Tillämpningsområde

4. Europaparlamentet betonar att gränsföranden för närvarande utgör undantag från den rättsligt fastställda regeln att asylsökande har rätt att resa in på en medlemsstats territorium. Parlamentet noterar att många ansökningar om internationellt skydd görs vid gränsen eller i en transitzon i en medlemsstat före ett beslut om sökandens inresa. Parlamentet noterar att medlemsstaterna i dessa fall får föreskriva gränsföranden endast i de fall som uttömmande anges i artiklarna 31.8 och 33 i direktivet om asylföranden och i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II i direktivet om asylföranden. Parlamentet noterar att införlivandet och tillämpningen av gränsföranden inom ramen för direktivet om asylföranden varierar mellan medlemsstaterna, vilket leder till bristande enhetlighet i EU. Parlamentet noterar att de flesta medlemsstaterna tillämpar gränsföranden endast i ett litet antal fall och att flera medlemsstater i allmänhet avstår från att använda sig av gränsföranden. Parlamentet betonar dock att tre av de sju medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå tillämpar gränsföranden av andra skäl än de som anges i artikel 43 i asylförandedirektivet, och uppmanar dem att avstå från detta. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att avstå från att tillämpa gränsföranden vid de inre gränserna.

Onsdagen den 10 februari 2021

5. Parlamentet noterar att alla människor som söker internationellt skydd har ett intresse av att deras ansökningar behandlas så snabbt och effektivt som möjligt, förutsatt att alla ansökningar blir föremål för en individuell prövning och att rättssäkerhetsgarantierna och de rättigheter som sökande beviljas enligt unionsrätten tillämpas och kan utövas i praktiken.

Den rättsliga fiktionen om icke-inresa och förvar

6. Europaparlamentet påminner om att gränsförfaranden innebär att en asylansökan prövas vid gränsen eller i en transitzon innan ett beslut om inresa till en medlemsstats territorium fattas. Parlamentet upprepar att nekad inresa enligt kodexen om Schengengränserna inte får påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser om rätten till asyl och till internationellt skydd. Parlamentet konstaterar därför att medlemsstaterna är skyldiga att bedöma om en asylsökande är i behov av skydd.

7. Europaparlamentet noterar att sökande enligt artikel 9.1 i asylförfarandedirektivet ska tillåtas att stanna kvar på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid gränsen eller i de transitzoner där ansökan om internationellt skydd har gjorts.

8. Europaparlamentet påpekar att den omständighet att en sökande i lagens mening inte skulle ha rest in på medlemsstatens territorium, men faktiskt befinner sig där, utgör en rättslig fiktion. Parlamentet betonar att denna rättsliga fiktion endast påverkar rätten till inresa och vistelse, men inte innebär att sökanden inte omfattas av den berörda medlemsstatens jurisdiktion.

9. Europaparlamentet betonar att sökande som omfattas av gränsförfaranden sannolikt kommer att hållas i förvar under prövningen av deras asylansökan. Parlamentet påpekar vidare att alla medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå tar asylsökande i förvar inom ramen för gränsförfaranden.

10. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaterna, så som anges i direktivet om mottagningsvillkor, inte får hålla en person i förvar av enbart det skälet att han eller hon är en sökande, och påminner om att sökande endast får hållas i förvar i väldigt tydligt definierade undantagsfall. Parlamentet påminner om sin gemensamma preliminära överenskommelse med rådet om det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor, där det anges att medlemsstaterna inte får ta en sökande i förvar på grund av hans eller hennes nationalitet. Parlamentet betonar att det i direktivet om mottagningsvillkor fastställs att förvar måste förbli en sista utväg, med så kort varaktighet som möjligt, och endast får fortgå så länge de skäl som anges i artikel 8.3 i direktivet om mottagningsvillkor är tillämpliga, och att personer som hålls i förvar måste ges möjlighet att överklaga sitt frihetsberövande. Parlamentet upprepar att rätten till frihet enligt artikel 6 i stadgan och artikel 5 i Europakonventionen också gäller vid EU:s gränser. Parlamentet beklagar att knappast några alternativ till förvar har utvecklats och tillämpats i gränsförfaranden, och uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alternativ till förvar finns tillgängliga.

11. Europaparlamentet är bekymrat över att vissa medlemsstater håller asylsökande i förvar i gränsförfaranden utan någon relevant rättslig grund för förvar enligt gränsförfaranden i nationell rätt, eftersom detta kan leda till otillräckliga garantier. Parlamentet betonar att medlemsstaterna, om de väljer att använda sig av förvar, bör tillhandahålla en rättslig grund för detta i sin nationella rätt.

12. Europaparlamentet påminner om att EU-domstolen i de förenade målen C-924/19 PPU och C-925/19 PPU slog fast att även om en sökande kan lämna en transitzon i riktning mot ett tredjeland kan denna situation betraktas som förvar.

13. Europaparlamentet är djupt oroat över rapporterna om allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och undermåliga förvarsvillkor i transitzoner eller förvarsenheter i gränsområdena. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa värdiga mottagningsvillkor vid gränsanläggningarna i linje med standarderna i direktivet om mottagningsvillkor. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att sökande som hålls i förvar bör behandlas med full respekt för sin mänskliga värdighet.

14. Europaparlamentet betonar att barnets bästa bör komma i främsta rummet när medlemsstaterna tillämpar direktivet om asylförfaranden, i överensstämmelse med stadgan och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989. Parlamentet noterar att FN:s kommitté för barnets rättigheter har klargjort att barn aldrig får hållas i förvar av immigrationsskäl. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt om att barn aldrig bör hållas i förvar som en del av gränsförfaranden, och att gränsförfarandet endast får tillämpas på underåriga om det finns ett tillgängligt alternativ till förvar. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som för närvarande tillämpar gränsförfarandet på underåriga att införa alternativ till förvar i enlighet med barnets bästa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att endast tillämpa gränsförfaranden när sådana icke-frihetsberövande alternativ finns.

Onsdagen den 10 februari 2021

Nekad inresa och övervakning

15. Europaparlamentet framhåller de senaste rönen från FRA, särskilt att det under de senaste åren skett en avsevärd ökning av det antal påstådda incidenter med kränkningar av de grundläggande rättigheterna som rapporterats vid de yttre gränserna. Parlamentet noterar att detta inbegriper många fall med personer som nekas inresa utan att deras asylansökningar registreras, inbegripet i samband med gränsförfaranden. Parlamentet upprepar att medlemsstaterna är skyldiga att förhindra obehörig gränspassage och påminner om att denna skyldighet inte påverkar rättigheterna för personer som ansöker om internationellt skydd. Parlamentet håller med FRA om att dessa påstådda incidenters regelbundenhet och allvar utgör ett allvarligt problem för de grundläggande rättigheterna. Parlamentet upprepar att det enligt EU-rätten och internationell rätt är förbjudet med automatiskt nekad inresa, avvisning och kollektiva utvisningar. Parlamentet betonar vidare att medlemsstaterna enligt artikel 8 i direktivet om asylförfaranden är skyldiga att informera personer om möjligheten att ansöka om asyl om det finns tecken på skyddsbehov, och att personer som nekas inresa måste garanteras tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med EU-rätten och Europakonventionen. Parlamentet beklagar djupt alla fall där medlemsstaterna underlåter att fullgöra sina skyldigheter i detta avseende, och uppmanar dem att till fullo uppfylla dessa skyldigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att verkligen se till att medlemsstaterna fullgör dessa skyldigheter, bland annat genom att ställa in EU:s utbetalningar i händelse av allvarliga brister.

16. Europaparlamentet anser det viktigt att inrätta en oberoende övervakningsmekanism och uppmanar medlemsstaterna att ge övervakningsorgan obehindrad tillgång till gränsanläggningar för att säkerställa ett effektivt skydd av de grundläggande rättigheterna och systematisk rapportering av kränkningar, i linje med FRA:s rekommendationer i sin rapport om problem för grundläggande rättigheter vid landgränser. Parlamentet anser att oberoende övervakning även bör kontrollera kvaliteten på beslutsprocessen och dess resultat samt förvarsvillkoren och efterlevnaden av rättssäkerhetsgarantierna. Parlamentet anser att oberoende och kompetenta nationella människorättsinstitutioner och icke-statliga organisationer, EU-organ såsom Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter samt internationella organisationer såsom UNHCR bör ingå i övervakningsorganen.

Ensamkommande barn och utsatta sökande i behov av särskilda rättssäkerhetsgarantier i gränsförfarandet

17. Europaparlamentet noterar att det i artikel 24 i direktivet om asylförfaranden anges att medlemsstaterna inom rimlig tid efter det att en ansökan om internationellt skydd har gjorts ska bedöma huruvida sökanden är en sökande i behov av särskilda förfarandegarantier och att de inte får tillämpa gränsförfarandet om sådana garantier inte kan tillhandahållas inom ramen för detta.

18. Europaparlamentet betonar att medlemsstater visserligen har inrättat mekanismer för att identifiera sökande som är i behov av särskilda förfarandegarantier, men att dessa ofta inte är effektiva när det gäller att upptäcka sådana behov och, när behov identifieras, ofta endast bedömer synliga behov. Parlamentet konstaterar att en effektiv och snabb identifiering av sökande i behov av särskilda förfarandegarantier fortfarande är en utmaning. Parlamentet framhåller att utsatta personer har rätt att få sina behov av särskilda rättssäkerhetsgarantier bedömda och, om gränsförfaranden tillämpas på dem, att få tillräckligt stöd enligt EU-rätten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla sökande som behöver särskilda förfarandegarantier verkligen identifieras och ges full tillgång till dessa särskilda garantier och stöd, i enlighet med vad som föreskrivs i direktivet om mottagningsvillkor. Parlamentet betonar att om lämpligt stöd inte kan ges inom ramen för gränsförfarandet, eller om den beslutande myndigheten anser att sökanden behöver särskilda förfarandegarantier med särskild uppmärksamhet åt offer för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt, sexuellt eller könsrelaterat våld, får den beslutande myndigheten inte tillämpa eller måste upphöra att tillämpa dessa förfaranden på sökanden.

19. Europaparlamentet påminner om att artikel 25.6 b i direktivet om asylförfaranden föreskriver ett begränsat antal omständigheter då det är tillåtet för medlemsstaterna att behandla ensamkommande barns ansökningar i ett gränsförfarande. Parlamentet betonar att de granskade medlemsstaterna inte har inrättat adekvata metoder för åldersbedömning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att barnets bästa respekteras och att skydda barn, inbegripet offer för människohandel. Parlamentet betonar att direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjlighet att undanta ensamkommande barn från gränsförfarandet och att således handlägga deras ansökningar inom ramen för det reguljära asylförfarandet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undanta ensamkommande barn från gränsförfaranden.

Rättssäkerhetsgarantier

20. Europaparlamentet noterar att gränsförfaranden är påskyndade förfaranden och påminner om att sökande i gränsförfaranden enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden åtnjuter samma rättigheter och garantier som sökande i normala förfaranden.

21. Europaparlamentet betonar att betydande problem med tillgången till och kvaliteten på rättsligt bistånd rapporterades i alla granskade medlemsstater. Parlamentet betonar att rättsligt bistånd är avgörande för att säkerställa rättvisa asylförfaranden. Parlamentet rekommenderar att kostnadsfritt rättsligt bistånd garanteras redan i första instans så snart asylansökan registreras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att också ge faktisk tillgång till rättsligt bistånd i praktiken och att se till att det finns tillräckligt många kvalificerade juridiska rådgivare.

Onsdagen den 10 februari 2021

22. Europaparlamentet noterar att direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjligheten att ge icke-statliga organisationer tillgång till gränsförfarandet för att tillhandahålla stöd till sökande. Parlamentet beklagar att många medlemsstater inom ramen för gränsförfaranden inte reglerar denna tillgång för specialiserade icke-statliga organisationer vid gränsanläggningar, gränsövergångar och transitzoner som kan spela en nyckelroll när det gäller att säkerställa den sökandes juridiska och förfarandemässiga rättigheter och öka kvaliteten på beslut i första instans.

23. Europaparlamentet betonar att gränsförfaranden kännetecknas av en kombination av korta förfarandemässiga tidsfrister och förvarshållande. Parlamentet anser att effektiva förfarandemässiga tidsfrister är nödvändiga för att minimera det tillfälliga berövandet av rätten till fri rörlighet om personer hålls i förvar. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna kan införa kortare men rimliga tidsfrister, utan att det påverkar en adekvat och fullständig prövning och sökandens faktiska tillgång till de grundläggande garantier och principer som föreskrivs i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet konstaterar att tidsfristen för ett beslut i ett gränsförfarande bland medlemsstaterna varierar mellan två och 28 dagar, och att tidsfristen för att lämna in ett överklagande varierar mellan två och sju dagar. Parlamentet påpekar att korta tidsfrister kan vara en utmaning för en grundlig förberedelse av intervjun eller ett överklagande och därmed för en rättvis tillämpning av förfarandet, särskilt om de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden inte tillämpas på ett effektivt sätt.

24. Europaparlamentet upprepar medlemsstaternas skyldigheter att ge de sökande tillgång till stöd, representation och information om förfarandet i enlighet med vad som föreskrivs i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet betonar att sökande i god tid måste få tillgång till adekvat och begriplig information om gränsförfaranden och om sina rättigheter och skyldigheter. Parlamentet påpekar att tolkning bör tillhandahållas personligen och i alla skeden av gränsförfarandet. Parlamentet påminner om att personliga intervjuer är en naturlig följd av medlemsstaternas skyldighet att ge de sökande en effektiv möjlighet att lägga fram skälen för sina ansökningar och de viktigaste delarna av prövningen, och måste utföras av personal med lämplig utbildning. Parlamentet betonar att de sökande bör ges tillräckligt med tid för att förbereda intervjun. Parlamentet noterar med oro att de medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå inte uppfyller sina skyldigheter enligt direktivet om asylförfaranden när det gäller rättssäkerhetsgarantier i samband med gränsförfaranden, och betonar att de sökandes svårigheter att få tillgång till rättssäkerhetsgarantier kan få allvarliga återverkningar på deras rättigheter som garanteras i stadgan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra och tillämpa de garantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden.

25. Europaparlamentet är medvetet om att direktivet om asylförfaranden överlåter åt medlemsstaternas gottfinnande att avgöra huruvida överklaganden har automatisk suspensiv verkan. EU-domstolen har dock fastställt att ett överklagande av ett beslut om återsändande, vars verkställighet kan utsätta den berörda tredjelandsmedborgaren för en allvarlig risk för avvísning vid inresan, måste ha suspensiv verkan.

Gränsförfaranden och ett stort antal ankomster

26. Europaparlamentet noterar att om ett stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa som lämnar in ansökningar om internationellt skydd vid gränsen eller i transitzonen kan dessa förfaranden, enligt artikel 43.3 i direktivet om asylförfaranden, även tillämpas om och under den tid dessa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer normalt är förlagda på platser i närheten av gränsen eller i transitzonen.

27. Europaparlamentet påminner om att de skyddsåtgärder som fastställs i kapitel II i direktivet om asylförfaranden också gäller vid ett stort antal ankomster. Parlamentet anser att det är nödvändigt med tillräcklig personal och tillräckliga resurser i detta avseende. Parlamentet noterar med oro att en korrekt tillämpning av gränsförfaranden i dessa fall kan vara en utmaning, skapa en risk för kränkningar av de grundläggande rättigheterna och ge upphov till effektivitetsproblem.

28. Europaparlamentet delar den oro som uttryckts av FRA, FN:s flyktingkommissarie och FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter när det gäller respekten för förfarandegarantier och grundläggande rättigheter i påskyndade gränsförfaranden som har tillämpats på de grekiska mottagningscentrumen. Parlamentet beklagar de allvarliga brister i grundläggande rättigheter som finns i de europeiska mottagningscentrum som identifierats av byrån för grundläggande rättigheter.

29. Europaparlamentet konstaterar att EU-byråerna kan stödja medlemsstaterna vid ett stort antal anläggande asylsökande vid gränsövergångar för att säkerställa ett snabbt och rättvist förfarande för alla sökande. Parlamentet noterar i synnerhet att Easo kan tillhandahålla operativt stöd i olika steg i asylförfarandet och att Frontex kan hjälpa till med screening, identifiering och upptagande av fingeravtryck. Parlamentet noterar att Easo hittills endast har tillhandahållit stöd i Grekland inom ramen för det så kallade påskyndade gränsförfarandet för öar. Parlamentet påpekar dessutom att förbättringar har gjorts, men att allvarliga brister kvarstår, såsom en genomsnittlig tidsåtgång på flera månader för gränsförfaranden. Parlamentet hoppas att EU:s planerade asylbyrå kommer att bidra till att åtgärda dessa brister.

Onsdagen den 10 februari 2021

Tillämpning av gränsförfaranden

30. Europaparlamentet påminner om att det fortfarande är upp till medlemsstaterna att besluta om tillämpningen av gränsförfaranden. Parlamentet upprepar att om medlemsstaterna tillämpar gränsförfaranden bör de skapa villkor som säkerställer ett rättvist och lämpligt förfarande samt snabb klarhet om dess resultat för personer som ansöker om internationellt skydd. Parlamentet noterar att effektiviteten i rättssäkerhetsgarantierna, såsom rätten till rättsligt bistånd, särskilt i mer komplicerade fall kan komma att undergrävas. Parlamentet betonar att effektiva förfaranden och rättssäkerhetsgarantier måste gå hand i hand. Parlamentet betonar att om ett beslut inte kan fattas inom högst fyra veckor ska ansökan handläggas i enlighet med de övriga bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i lag och i praktiken fullt ut uppfylla de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta utbyta bästa praxis när det gäller korrekt tillämpning av de aktuella gränsförfarandena och även dela med sig av dem till kommissionen.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kritiskt bedöma om deras nuvarande operativa kapacitet är tillräcklig för att säkerställa att de fullgör sina skyldigheter i samband med gränsförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka det operativa samarbetet och stödet där så är nödvändigt.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verkligen övervaka genomförandet av artikel 43 och de därmed sammanhängande bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden och att vidta åtgärder vid bristande efterlevnad, inbegripet genom att inleda överträdelseförfaranden vid behov.

o

o o

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
